

«Els relats s'ubiquen a Colera però és una història universal»

Jordi Rodó publica «Tarabaus», un recull de nou contes de ficció històrica que recorren uns 5.000 anys d'aquest territori de l'Alt Empordà, amb un extens glossari de fets, llocs i protagonistes

«Tarabaus: el lloc és espectacular per la seva bellesa, però també és un indret solitari i de difícil accés. I ple d'incògnites, començant per l'origen del nom». Així defineix Jordi Rodó Rodà «un dels cims més impressionants del vessant marítim de l'Albera» que dona nom al seu nou llibre, subtítulat Històries de la Colera antiga... Però, què és Tarabaus? «No es pot dir que és una novel·la, ni un llibre de contes ni un assaig històric i de recerca, ni tampoc un glossari de fets d'un lloc determinat. Però ho és tot a la vegada». També, una guia -amb mapes i fotos- per un territori que suposa una «dèria» personal per a un autor que té el seu univers personal i familiar a Colera: «És un indret amb màgia. Em té enamorat», confessa.

Tarabaus és la suma de nou relats de ficció que abracen 5.000 anys d'història de la humanitat, des del neolític fins a mitjan segle XV quan comença un despoblament que durarà 300 anys emmarcats en un territori de frontera, en «un país de pas». La ficció literària ocupa la primera meitat del llibre; l'altra, la segona part, és un glossari per «ajudar el lector a entendre el marc històric i territorial dels personatges, ficticis i reals, que conformen els relats», explica Rodó. Les històries transcorren al voltant del terme històric de l'actual municipi de Colera però Tarabaus, remarca l'autor, «no és la història antiga de Colera, que d'altra banda caldria escriure-la perquè hi ha molts buits».

Autoeditat, com els seus dos primers llibres, situats també a Colera els relats «juguen en un context històric real. No apporto coneixement nou però el relligo». Els relats, apunta, no són «dispersos», tenen un fil conductor entre ells -tot passa en les mateixes valls on s'amaga un misteri- i comencen amb els megalítics. Passen pels bèbrics, els grecs, i els diferents períodes històrics a través de personatges ficticis i reals com Anníbal, Cató, Carlemany, el papa Silvestre II i el comte Borrell i els almogàvers. I acaben el 1424 amb el pescador i pagès Jordi Boquer de Molinàs que va existir capturat per pirates sarraïns i empresonat a Algèria i per a qui el mateix bisbe de Girona va demanar una llicència de caritat per rescatar-lo.

Per què? Tot el que l'autor no ha pogut contrastar amb la ingent documentació bibliogràfica i converses amb experts per dotar les narracions d'un «marc històric rigorós» ho ha omplert amb imaginació. Llicència de la ficció, però, diu, «avisant el lector».

Ara fa deu anys, Rodó va publicar Les Barbes del Boc, un conte que explicava als seus fills i on explorava el perquè del nom d'aquest puig entre Colera i d'Espolla. Un llibret, amb dibuixos, fotos i mapes, que va acabar transcendent l'àmbit familiar, situat en la nova «colonització d'aquest territori», el 1770.

Rodó es va animar a escriure una segona història, que va publicar un any després: Tres històries de Colera arran de mar, de la colonització i fins la Guerra del Francès. Ara, amb Tarabaus, ha tirat enrere en el temps per narrar els orígens i fins al despoblament: «Una trilogia a la inversa» que s'ha cuit a foc lent. Els primers esborranys són del 2013 i l'empenta final la hi va donar la pandèmia.

Amb un un tiratge de 200 exemplars, el llibre es pot trobar a l'estanc de Colera; a l'oficina de turisme de Portbou; a la llibreria Surinyach del port de Llançà i a la llibreria la Ploma de Figueres.

Que voldria Rodó? «Que arribi al màxim de públic. Tarabaus està ubicada en un lloc concret però és una història universal».

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/cultura/2021/02/10/relats-saposubiquen-colera-historia-universal/1088229.html?utm_source=rss